

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg opfattede ikke fru Inge Kroghs bemærkninger, og derfor vil jeg gerne have oplyst, hvordan fru Inge Krogh stiller sig til retshåndhævelsesvaretægtsfængslingen, og hvordan fru Inge Krogh stiller sig til VS-forslaget om total afskaffelse af retshåndhævelsesvaretægtsfængslingen. Jeg synes nok, at der, i betragtning af hvordan tiderne er og hvordan udviklingen har været, kan være grund til at stramme reglerne, så der virkelig kun bliver tale om undtagelsestilfælde. Det er betænkeligt, som det er anført, at politiet vil have retshåndhævelsesvaretægtsfængslingen brugt, bare når der er tale om optøjer; det går jeg bestemt imod. Jeg synes, vi skal stramme reglerne.

(Kort bemærkning).

Inge Krogh (KrF):

Jeg mener, jeg sagde ganske tydeligt, at vi afviser VS' forslag, og at jeg altså går ind for justitsministerens forslag om, at man skal opretholde retshåndhævelsen.

Formanden:

Hr. Wilhjelm har ordet som ordfører for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 4 og som ordfører vedrørende lovforslag nr. L 16.

Wilhjelm (VS):

Nu bliver det lidt pjattet, for ikke at sige uansvarligt. Man henviser til en folkelig opfattelse, som bygger på misforståelser. Jeg synes nok, at man gør, hvad man kan for at udbrede og bestyrke sådanne misforståelser. Det sagde statsministeren her for præcis fire timer siden i et svar til hr. Poulsgaard. Men jeg mener, at statsministeren med fuld så god ret kunne sige det til justitsministeren og til sin egen partiordfører i denne sag, når man henviser til Observa og Gallup og folkelige krav om, at der skal være retshåndhævelsesarrest, og at folk skal sættes i fængsel, uden at deres sag er pådømt, og uden at de almindelige varetægtskriterier er opfyldt. Jeg håber, at statsministeren vil være så konsekvent, at han vil belære sine to partifæller på den måde, som han belærte hr. Poulsgaard under det første spørgsmål, der var i spørgetiden i dag.

Man kan nok tvivle lidt på det, for hvad er egentlig grunden til, at ministeren foreta-

ger en ganske uændret genfremsættelse af et forslag, han i foråret fik at vide ikke har skygge af chance for at blive vedtaget? Hvad er grunden til, at han kommer med det aldeles uændret og i øvrigt ikke har belyst det bedre, end det var dengang? Det kan vel kun være, at man mener, man kan tage kegler på forslaget i en offentlighed ved netop at sejle med på nogle fornemmelser, der givetvis findes, men som man også selv er med til at bestyrke, og som bestemt ikke har noget med retshåndhævelse eller retsbeskyttelse at gøre.

Ministerens forslag har vi jo, fordi det som sagt er en fuldstændig uændret genfremsættelse, haft lejlighed til at diskutere, og da vi dengang sørgede for noget længere taletid, end der er til forslaget i dag, skal jeg henvise til den ordførertale, jeg holdt den 25. maj 1983, og kun i mindre grad tage nogle ting op, især ting, der er kommet til siden.

Hvad angår skadevirkningerne ved isolation, som hr. Knud Lind så gerne vil diskutere, har vi haft den diskussion om de medicinske skadevirkninger så mange gange, at jeg altså ikke kan spille min tid på hr. Knud Lind endnu en gang, men kun skal henvise til, at der er jo andre skadevirkninger. I og for sig burde de klare udtalelser, som forsvarsadvokat Ninn-Hansen kom med til Berlingske Tidende for et par år siden, være mere end tilstrækkelig grund til at afskaffe isolationsfængsling, nemlig dette, at isolation kunne føre til falske tilståelser, at isolation blev brugt som handelsvare mellem anklagemyndighed og forsvarer osv., og at det i øvrigt ikke virkede efter formålet, nemlig at hindre kontakt med omverdenen. Det er mere end tilstrækkelig grund, uanset hvor stor usikkerhed der måtte være om de medicinske konsekvenser, hvis eksistens naturligvis kun de mest fantasiløse i øvrigt kan bestride.

Det forslag, man kommer med her om isolation, er efter min bedømmelse ganske virkningsløst. Vi har, så vidt jeg husker, siden sidst fået en ny statistik fra justitsministeriet om isolationsanvendelsen, og så vidt jeg kan se på den, vil der ikke være ét eneste af de tilfælde, som ville være hindret af de bestemmelser, justitsministeren her foreslår.

3 måneders reglen, som ikke er undtagelsesfri, strafferammen på de seks år, som gør, at man helt kan se bort fra 3 måneders reglen, 3 måneders reglen, som ikke forhindrer, at man tager flere perioder à tre måneder